

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Abramius Er. 16. Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

findit, ipse cognitos incognitus domo excipit
 habetque perliberaliter. Postridie LONGINVS
 LONGINVM prodit, mirante & tesseram hospitii
 frangere ipso hoste renuente. Sed animos addit
 LONGINVS, jamque Martyrū purpuram ambiens
 vestes candidas induit, animamque cælo, caput
 Pilato dat ferendum. Hic nobile spoliū in fime-
 tum abjecit. Prodidit tamen iterum se Divus, &
 ut sepulchro caput cum filii cadavere conderet,
 matronam oculis destitutam monuit. Itaque tan-
 tum thesaurum reperit cæca. Sed & oculos unā
 reperit. *Ex Metaphr. & vitā Christi Germ.*

*Dominus meus JESVS, post cetera inestimabilis sua
 erga me beneficia pietatis, etiam dextrum sibi propter
 me passus est latus fodi; quod videlicet non nisi de dex-
 tra propinare mihi vellet, non nisi in dextra locum para-
 re refugii; utinam merear esse columba, qua in fora-
 mine lateris dextri habitat! S. Bern. serm. 7. Qui hab.*

S. ABRAMIUS ER. 16. Martii.

ABRAMIUS nobili loco natus, ipso festo nu-
 ptiarum suarum die, cum domum sponsa dū-
 cenda esset, damnato thalamo, & sponsæ & mun-
 do se subducens, in loca sola aufugit. Inde sacris
 initiatus, efferam gentem longā patientiā, & supra
 quam credi potest, magno labore Christo subegit.
 Sub hæc Maria neptis ex fratre, quam ille à tene-
 ris, moribus optimis ac summā pietate imbuerat,
 cum semel lapsa esset, per omnia deinde vitia vo-
 luta, ex eremo demum in mundum (hoc est ex
 cælo in orcum) præceps ivit. Jam publica infamia
 & scopulus audiebat castitatis, cum ostento divi-
 nitus objecto ABRAMIUS draconem vidit immani
 rictu columbam incautam deglutire, qui tamen

MOX

mox medius ruptus aëri & libertati pavidam redderet. Hoc viso animatus, cum & fugam lapsæ, & reditum resipiscens non malus vates ominatus esset, ingenium ecce exerit, & id ætatis senex militem induit atque urbem petit. Hic qui L. ipsos annos vinum nec libaverat, convivium instruit, mensæ neptem adhibet, quæque ad hilaritatem faciunt, omnia facit pius auceps. Mox tamen captatâ in tempore occasione, quis sit, aperit, cur venerit, exponit. Tum verò verbis Deo plenis aggredditur, & primò mirari, deinde nutare, tum cedere, demum manus dare Mariam cogit. quid multis? ad columbaria Eremi reducit. Quid ibi, ais, columba capta? nempe gemuit. *Ex vitis PP.*

Deus ob ineffabilem misericordiam, Crucem propter nos sustinuit; cur non & nos erga proximos iusti simus, & agnoscentes eos ut membra nostra & eripientes ex Diaboli faucibus in viam virtutis reducamus? S. Chryf. in Gen. hom. 3.

B. TORRELLUS C. 16. Martii.

PETrum videre te alterum puta, cum TORRELLUM vides. Nam & hic forte fortunâ gallum in humeros involantem, tertioque cantantem audivit, flevit, resipuit, & ex Veneris, cui meliorem ætatem devoverat, mancipio cæli delictum factus, quidquid pauculis annis in urbe peccavit, LX. omnino annis inter silvas damnavit. In his civium illi frequentia arbores, tectum cælum, vestitus fetosum porci corium, arma, quibus in se utebatur, catena ferrea, diliciæ panis & fons, cubile terra, plumæ sarmenta, cervical lapis fuere. Sic quoque non nisi tres horas somno, reliquum omnino noctis lacrimis transcripsit, tunc etiam credo a gallo